

Διάταξη του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 17ης Σεπτεμβρίου 2008 — Melli Bank κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-332/08 R)

(Ασφαλιστικά μέτρα — Κανονισμός (ΕΚ) 423/2007 — Περιοριστικά μέτρα κατά της Ισλαμικής Δημοκρατίας του Ιράν — Απόφαση του Συμβουλίου — Μέτρα δεσμεύσεως κεφαλαίων και οικονομικών πόρων — Αίτηση αναστολής εκτελέσεως — Έλλειψη επείγοντος χαρακτήρα — Έλλειψη σοβαρής και ανεπανόρθωτης ζημίας)

(2008/C 327/52)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Melli Bank plc (Λονδίνο, Ηνωμένο Βασίλειο) (εκπρόσωποι: R. Gordon QC, M. Hoskins, Barrister, και T. Din, Solicitor)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: M. Bishop και E. Finnegan)

Αντικείμενο

Αίτηση αναστολής εκτελέσεως του σημείου 4 του πίνακα Β του παραρτήματος της αποφάσεως 2008/475/ΕΚ του Συμβουλίου, της 23ης Ιουνίου 2008, περί εφαρμογής του άρθρου 7 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) 423/2007 σχετικά με ορισμένα περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν (ΕΕ L 163, σ. 29), κατά το μέτρο που η Melli Bank plc περιλαμβάνεται στον κατάλογο των νομικών προσώπων, οντοτήτων και οργανισμών των οποίων τα κεφάλαια και οι οικονομικοί πόροι δεσμεύονται.

Διατακτικό

Ο Πρόεδρος του Πρωτοδικείου διατάσσει:

1. Απορρίπτει την αίτηση ασφαλιστικών μέτρων.
2. Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Διάταξη του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 15ης Οκτωβρίου 2008 — Bank Melli Iran κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-390/08 R)

(Ασφαλιστικά μέτρα — Κανονισμός (ΕΚ) 423/2007 — Περιοριστικά μέτρα κατά της Ισλαμικής Δημοκρατίας του Ιράν — Απόφαση του Συμβουλίου — Μέτρα δεσμεύσεως κεφαλαίων και οικονομικών πόρων — Αίτηση αναστολής εκτελέσεως — Έλλειψη επείγοντος χαρακτήρα — Έλλειψη σοβαρής και ανεπανόρθωτης ζημίας)

(2008/C 327/53)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Bank Melli Iran (Τεχεράνη, Ιράν) (εκπρόσωπος: L. Defalque, δικηγόρος)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: M. Bishop, E. Finnegan και R. Liudvinaviciute-Cordeiro)

Αντικείμενο

Αίτηση αναστολής εκτελέσεως του σημείου 4 του πίνακα Β του παραρτήματος της αποφάσεως 2008/475/ΕΚ του Συμβουλίου, της 23ης Ιουνίου 2008, περί εφαρμογής του άρθρου 7 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) 423/2007 σχετικά με ορισμένα περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν (ΕΕ L 163, σ. 29), κατά το μέτρο που η Bank Melli Iran περιλαμβάνεται στον κατάλογο των νομικών προσώπων, οντοτήτων και οργανισμών των οποίων τα κεφάλαια και οι οικονομικοί πόροι δεσμεύονται.

Διατακτικό

Ο Πρόεδρος του Πρωτοδικείου διατάσσει:

1. Απορρίπτει την αίτηση ασφαλιστικών μέτρων.
2. Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Αναίρεση που άσκησε στις 10 Σεπτεμβρίου 2008 η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 8 Ιουλίου 2008 στην υπόθεση F-76/07, Birkhoff κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-377/08 P)

(2008/C 327/54)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: J. Currall και B. Eggers)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Gerhard Birkhoff (Weitnau, Γερμανία)

Αιτήματα του ανααιρεσείοντος/της ανααιρεσείουσας

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ανατρέψει την απόφαση που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 8 Ιουλίου 2008 στην υπόθεση F-76/07, Birkhoff κατά Επιτροπής·
- να καταδικάσει τον ανααιρεσίβλητο στα δικαστικά έξοδα της διαδικασίας ενώπιον του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης καθώς και στα δικαστικά έξοδα της ανααιρετικής διαδικασίας.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Η αίτηση αναιρέσεως στρέφεται κατά της απόφασης που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 8 Ιουλίου 2008 στην υπόθεση F-76/07, με την οποία ακυρώθηκε η επί της διοικητικής ενστάσεως του αναιρεσιβλήτου εκδοθείσα απόφαση του Γραφείου Εκκαθάρισης Εξόδων, περί μη επιστροφής των δαπανών για την αγορά νέου αναπηρικού αμαξιδίου δύο έτη μετά την τελευταία αγορά, για τον λόγο ότι δεν συνέτρεχε λόγος για τη νέα αγορά.

Προς στήριξη της αίτησής της αναιρέσεως, η αναιρεσείουσα προβάλλει, πρώτον, ότι η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση αναπροσδιορίζει, κατά παράβαση του ισχύοντος κοινοτικού δικαίου, το περιθώριο εκτιμήσεως που διαθέτει ο ιατρός-σύμβουλος και το ιατρικό συμβούλιο, καθόσον, σύμφωνα με την απόφαση αυτή, μόνον τα ανεξάρτητα υγειονομικά όργανα δύνανται να έχουν τέτοιο περιθώριο εκτιμήσεως.

Δεύτερον, η αναιρεσείουσα υποστηρίζει ότι η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση αρνείται να αναγνωρίσει έστω και παραμικρή σπουδαιότητα στις γνώμες που διατυπώνει το ιατρικό συμβούλιο, οι οποίες στην πράξη, κατά την εκτίμηση της αναγκαιότητας των δαπανών, είναι σημαντικές, στο μέτρο που η απόφαση αυτή εκθέτει ότι το εν λόγω όργανο δεν έχει παρά συμβουλευτικό ρόλο ενώ οι γνώμες του δεν δημοσιεύονται. Τούτο αντίκειται στην πάγια νομολογία όσον αφορά την κοινή κανονιστική ρύθμιση σχετικά με την κάλυψη των κινδύνων ασθένειας των υπαλλήλων του Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, ως είχε στις 22 Μαρτίου 2004. Επίσης, κατά την αναιρεσείουσα, οι εν λόγω γνώμες καλύπτονται από μαχητό τεκμήριο όσον αφορά την αναγκαιότητα των δαπανών.

Επιπλέον, η αναιρεσείουσα προβάλλει παραποίηση των πραγματικών περιστατικών ή πλάνη ως προς τον νομικό χαρακτηρισμό των περιστατικών αυτών και του αντικειμένου της διαφοράς καθώς και παράβαση του καθήκοντος αιτιολογήσεως της απόφασης, δεδομένου ότι ένα ουσιώδες τμήμα της απόφασης που εκδόθηκε επί της διοικητικής ενστάσεως κρίθηκε ως ανύπαρκτο.

Προσφυγή της 15ης Σεπτεμβρίου 2008 — Ελληνικά Ναυπηγεία κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-391/08)

(2008/C 327/55)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ελληνικά Ναυπηγεία (Σκαραμαγκάς, Ελλάδα) (εκπρόσωποι: Ι. Δρόσος, Κ. Λουκόπουλος, Α. Χιωτέλλης, Χ. Παναγιούλα, Π. Τζιούμας, Α. Μπαλλά, Β. Βουτσάκης και Ξ. Γκούστα, δικηγόροι)

Καθή: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

- να ακυρωθεί η από 2 Ιουλίου 2008 προσβαλλόμενη απόφαση «Για τις ενισχύσεις αριθ. C 16/2004 (πρώην NN 29/2004, CP 71/2002 και CP 133/2005) που χορήγησε η Ελλάδα στην επιχείρηση Ελληνικά Ναυπηγεία Α.Ε.» κατά το άρθρο 1, παράγραφος 2, τα άρθρα 2, 3, 5, 6, το άρθρο 8, παράγραφος 2, και τα άρθρα 9, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 18 και 19·
- να καταδικασθεί η Επιτροπή στην καταβολή των δικαστικών εξόδων της προσφεύγουσας κατά την παρούσα διαδικασία.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα (στο εξής: «ΕΝΑΕ») προβάλλει δώδεκα από τα δεκαέξι επιβληθέντα μέτρα της απόφασης της Ε(2008) 3118 τελικό της Επιτροπής, της 2ας Ιουλίου 2008, για τις ενισχύσεις αριθ. C 16/2004 (πρώην NN 29/2004, C 71/2002 και C 133/2005) βάσει εννέα λόγων ακύρωσης προς υποστήριξη των αιτημάτων της.

Με τον πρώτο λόγο ακύρωσης, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή δεν εφάρμοσε το άρθρο 298 ΕΚ, παρά την παραδοχή της προσβαλλόμενης ότι η ΕΝΑΕ είναι στρατιωτικό ναυπηγείο.

Με τον δεύτερο λόγο ακύρωσης, η προσφεύγουσα θεωρεί ότι η προσβαλλόμενη δεν εφάρμοσε ή εφάρμοσε με εσφαλμένο τρόπο το άρθρο 296 ΕΚ.

Με τον τρίτο λόγο ακύρωσης, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η προσβαλλόμενη υπέπεσε σε πρόδηλο σφάλμα εκτίμησης, άλλως πάσχει από ανεπαρκή αιτιολογία, δεχόμενη μειωμένη πιστοληπτική ικανότητα για την ΕΝΑΕ από το έτος 1997 έως τον Ιούνιο του 1999 και έκτοτε ανύπαρκτη. Συγκεκριμένα, η προσβαλλόμενη α) δεν εκτίμησε την πιστοληπτική ικανότητα της ΕΝΑΕ συναφώς με την ιδιαιτερότητά της ως στρατιωτικής βιομηχανικής μονάδας, β) ανατιολόγητα αμφισβήτησε τα οικονομικά μεγέθη της ΕΝΑΕ αλλά και τις καθ' όλα αποδεκτές εξασφαλίσεις που ήταν σε θέση να παράσχει για να χρηματοδοτηθεί από οποιαδήποτε ιδιωτική τράπεζα, γ) ανατιολόγητα παρέβλεψε και εσφαλμένα εκτίμησε το ενδιαφέρον της ΕΤΒΑ, ως πλειοψηφούσας μετόχου της ΕΝΑΕ, για την αξία και την απόδοση αυτής της επιχειρηματικής συμμετοχής της.

Με τον τέταρτο λόγο ακύρωσης, σχετικά με την καταχρηστική εφαρμογή της ενίσχυσης υπό τη μορφή διαγραφής χρεών ύψους 160 εκατομμυρίων ευρώ, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η εγκριτική απόφαση C 10/1994 δεν έθεσε όρους ούτε εφαρμόστηκε καταχρηστικά, άλλως και επικουρικά δεν χορηγήθηκε στην ΕΝΑΕ το σύνολο του παραπάνω ποσού και άρα δεν μπορούν να ανακτηθούν μη χορηγηθέντα ποσά. Περαιτέρω, η προσφεύγουσα θεωρεί ότι πρέπει να εφαρμοστεί το άρθρο 296 ΕΚ τόσο κατά την αξιολόγηση για την τυχόν ύπαρξη ενίσχυσης όσο και κατά τον υπολογισμό την όποιας ανακτήσιμης ωφέλειας. Τέλος, κατά την προσφεύγουσα, η ανάκτηση της ενίσχυσης παραβιάζει τις αρχές της αναλογικότητας, της ασφάλειας δικαίου και της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης του λήπτη ενίσχυσης.

Με τον πέμπτο λόγο ακύρωσης, σχετικά με την καταχρηστική εφαρμογή της ενίσχυσης για το κλείσιμο εγκαταστάσεων ύψους 29,5 εκατομμυρίων ευρώ, η οποία είχε εγκριθεί το 2002, λόγω της υποτιθέμενης μη τήρησης του αντισταθμιστικού όρου περί περιορισμού της επισκευαστικής ικανότητας της προσφεύγουσας, η τελευταία προβάλλει ότι η εγκριτική απόφαση N 513/2001 εφαρμόστηκε εσφαλμένα.